

Такриз

ба автореферати диссертатсияи Солеҳзода Давлатбек Урок дар мавзуи «Экспертизаи судӣ дар муурофияи чиноятӣи Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмӣи номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси

5.5.9. Ҳуқуқи муурофияи чиноятӣ.

Диссертатсияи Солеҳзода Давлатбек Урок ба яке аз масъалаҳои муҳим ва ҳамеша мубрами илми ҳуқуқи муурофияи чиноятӣ бахшида шудааст, ки он нақши экспертизаи судӣ дар раванди муурофияи чиноятӣи Ҷумҳурии Тоҷикистонро дар бар мегирад. Дар шароити муносири рушди давлатдорӣи ҳуқуқбунёд ва таҳкими адолати судӣ дар кишвар, истифодаи самараноки донишҳои махсус дар шакли экспертизаи судӣ аҳамияти аввалиндараҷа пайдо мекунад, зеро маҳз тавассути хулосаҳои экспертӣ имконияти ошкор намудани ҳақиқати объективӣ дар парвандаҳои чиноятӣ ба таври назаррас васеъ мегардад. Муаллиф дуруст таъкид менамояд, ки бе тақия ба воситаҳои илмӣи исбот, аз ҷумла экспертизаи судӣ, расидан ба қарорҳои одилона ва асоснок дар муурофияи чиноятӣ ғайриимкон мегардад.

Ақтуалӣ будани мавзуи таҳқиқот аз он бармеояд, ки гарчанде дар қонунгузорӣ амалкунандаи Ҷумҳурии Тоҷикистон асосҳои ҳуқуқи ташкили ва гузаронидани экспертизаи судӣ пешбинӣ шудаанд, вале дар амалия ҳанӯз ҳам як қатор масъалаҳои баҳснок ва норавшан боқӣ мондаанд. Аз ҷумла, тартиби таъини экспертиза, интихоби эксперт, арзёбии хулосаҳои экспертӣ аз ҷониби мақомоти тафтишотӣ ва судӣ, инчунин масъалаи мустақилияти эксперт ва қарорҳои ҳуқуқи иштирокчиёни муурофия дар ин раванд пурра танзим нашудаанд ё ниёз ба тақмили иловагӣ доранд. Ҳамин ҳолат зарурати таҳқиқоти илмӣи мукамалро дар ин самт асоснок менамояд.

Муаллиф дар диссертатсия ба таҳлили васеи сарчашмаҳои илмӣ ва қонунгузорӣ тақия намуда, кӯшиш намудааст, ки моҳияти ҳуқуқӣ ва амалии экспертизаи судиро ҳамчун институти муҳими ҳуқуқи муурофияи чиноятӣ ошкор созад. Дар ин раванд, ӯ ба таври дуруст қайд менамояд, ки экспертизаи судӣ на танҳо воситаи техникаи муайян намудани далелҳо, балки як унсурҳои муҳими системаи исбот дар муурофияи чиноятӣ мебошад,

ки ба ташаккули эътимоди суд ба ҳолатҳои воқеии парванда таъсири мустақим мерасонад. Муаллиф инчунин ба нақши эксперт ҳамчун шахси дорои дониши махсус тавачҷуҳ намуда, ӯро ҳамчун иштирокчии мустақили муурофия, ки дар асоси принципҳои объективият ва мустақилият фаъолият мекунад, тавсиф менамояд.

Дар диссертатсия чанбаҳои назариявии мавзӯ дар асоси таҳлили ақидаҳои олимони ватанӣ ва хориҷӣ баррасӣ шудаанд. Муаллиф кӯшиш намудааст, ки мафҳуми «экспертизаи судӣ»-ро аз нуқтаи назари илмӣ муайян намояд ва онро ҳамчун шакли истифодаи донишҳои махсус дар раванди тафтишот ва муҳокимаи судӣ шарҳ диҳад. Дар ин замина, ӯ ба хусусияти мураккаби ин институти ҳуқуқӣ ишора намуда, таъкид мекунад, ки экспертизаи судӣ дар худ унсурҳои ҳам илмӣ, ҳам ҳуқуқӣ ва ҳам амалиро муттаҳид месозад.

Қисмати муҳими диссертатсия ба таҳлили асосҳои ҳуқуқии танзими экспертизаи судӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон бахшида шудааст. Муаллиф меъёрҳои Кодекси муурофияи ҷиноятӣ ва дигар санадҳои меъёрии ҳуқуқиро мавриди омӯзиш қарор дода, ба хулоса меояд, ки гарчанде заминаи ҳуқуқии институт вучуд дорад, вале он ниёз ба такмил дорад. Аз ҷумла, масъалаи дақиқ муайян кардани ҳуқуқ ва уҳдадорҳои эксперт, механизми арзёбии хулосаи экспертӣ ва нақши суд дар ин раванд бояд боз ҳам равшантар танзим карда шавад. Инчунин, зарурати таҳкими кафолатҳои ҳуқуқии иштирокчиёни муурофия ҳангоми таъини экспертиза ва истифодаи натиҷаҳои он таъкид мегардад.

Дар қисмати таҳлили амалӣ муаллиф як қатор мушкилоти воқеии фаъолияти мақомоти тафтишотӣ ва судиро дар робита ба экспертизаи судӣ ошкор менамояд. Аз ҷумла, ҳолатҳои нодуруст ё беасос таъин шудани экспертиза, дер анҷом ёфтани он, норасоии ҳамохангӣ байни мақомоти тафтишотӣ ва муассисаҳои экспертӣ, инчунин мушкилоти марбут ба арзёбии хулосаҳои экспертӣ аз ҷониби судҳо мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд. Ин таҳлил хусусияти амалӣ дошта, ба беҳтар намудани фаъолияти мақомоти ҳифзи ҳуқуқ равона шудааст.

Яке аз ҷанбаҳои мусбати диссертатсия дар он ифода меёбад, ки муаллиф на танҳо мушкилотро муайян мекунад, балки як қатор пешниҳодҳои илмӣ ва амалӣ низ барои ҳалли онҳо пешниҳод менамояд. Ин пешниҳодҳо ба такмили қонунгузорӣ, беҳтар намудани тартиби таъини экспертиза, баланд бардоштани сифати фаъолияти экспертӣ ва таҳкими кафолатҳои ҳуқуқии иштирокчиёни муурофияи ҷиноятӣ равона шудаанд. Ҳамин тавр, диссертатсия на танҳо хусусияти назариявӣ, балки аҳамияти амалӣ низ дорад.

Навоварии илмии таҳқиқот дар он зоҳир мегардад, ки муаллиф кӯшиш намудааст як қатор масъалаҳои муҳими институти экспертизаи судиро дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таври комплексӣ таҳлил намояд. Аз ҷумла, такмили фаҳмиши назариявии мафҳуми экспертиза, пешниҳодҳои марбут ба таснифи он, инчунин таҳлили ҷой ва нақши эксперт дар системаи муурофияи ҷиноятӣ метавонанд ҳамчун саҳми муайян дар рушди илм арзёбӣ гарданд.

Дар баробари ин, аҳамияти амалии таҳқиқот низ назаррас мебошад, зеро натиҷаҳои он метавонанд дар фаъолияти мақомоти тафтишотӣ, судӣ ва экспертӣ истифода шаванд. Илова бар ин, маводи диссертатсия метавонад дар раванди таълими донишҷӯёни ихтисосҳои ҳуқуқшиносӣ ҳамчун маводи таълимӣ хизмат намояд, ки ин низ аҳамияти онро афзун мекунад.

Бо вучуди ҷанбаҳои мусбати зиёди диссертатсия, метавон як қатор мулоҳизаҳои танқидиро низ қайд намуд.

Масалан: Диссертант ҳангоми гузаронидани таснифоти экспертизаҳои судӣ дар асоси така ба нуктаи назари намояндагони назарияи ҳуқуқ қайд мекунад, ки ҳангоми гузаронидани таснифи экспертизаҳои судӣ, така намудан ба меъёрҳои санадҳои меъёрии ҳуқуқии батанзимдарорандаи фаъолияти муассисаҳои экспертӣ ва махсусиятҳои экспертизаҳои судии гузаронидашаванда ба мақсад мувофиқ доништа мешавад (сах. 50, сархати дуюм).

